

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2023/857,

annettu 19 päivänä huhtikuuta 2023,

sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, annetun asetuksen (EU) 2018/842 ja asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'ilmastopuitesopimus', nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus ⁽⁴⁾, jäljempänä 'Pariisin sopimus', tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet, että maapallon keskilämpötilan nousu pidetään selvästi alle 2 celsiusasteessa verrattuna esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin ja että jatketaan toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen verrattuna esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin. Kyseistä sitoumusta on vahvistettu 13 päivänä marraskuuta 2021 hyväksymällä ilmastopuitesopimuksen nojalla Glasgow'n ilmastopuitesopimus, jossa Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva ilmastopuitesopimuksen osapuolten konferenssi toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos keskilämpötila nousee 2 celsiusasteen sijasta 1,5 celsiusasteella, ja päättää jatkaa toimia keskilämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen.
- (2) Tarve toteuttaa toimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi on yhä kiireellisempi, kuten hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli (IPCC) totesi 7 päivänä elokuuta 2021 julkaisemassaan raportissa "Climate Change 2021: The Physical Science Basis", 28 päivänä helmikuuta 2022 julkaisemassaan raportissa "Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability" ja 4 päivänä huhtikuuta 2022 julkaisemassaan raportissa "Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change". Unionin olisi tämän vuoksi reagoitava tähän kiireelliseen tilanteeseen tehostamalla toimiaan.

⁽¹⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 189.

⁽²⁾ EUVL C 301, 5.8.2022, s. 221.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. maaliskuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 28. maaliskuuta 2023.

⁽⁴⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) Unioni on ottanut käyttöön sääntelykehyyksen saavuttaakseen vuodeksi 2030 asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähintään 40 prosentin vähennystavoitteen, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi vuonna 2014 ennen Pariisin sopimuksen voimaantuloa. Kyseiseen sääntelykehyykseen kuuluvat muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY⁽⁵⁾ kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841⁽⁶⁾, jossa edellytetään, että jäsenvaltiot tasapainottavat maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta, jäljempänä 'LULUCF', aiheutuvat kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842⁽⁷⁾, jossa vahvistetaan kansalliset tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi vuoteen 2030 mennessä direktiivin 2003/87/EY ja asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuulumattomilla aloilla.
- (4) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 annettu komission tiedonanto tarjoaa lähtökohdan Euroopan unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiselle viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä tavoitteelle saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119⁽⁸⁾ (eurooppalainen ilmastolaki) 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitetään laaja kokoelma toisiaan vahvistavia toimenpiteitä ja aloitteita, joilla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalius unionissa vuoteen 2050 mennessä, sekä uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä EU:sta oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen ja jossa taloudelliseen kasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Tähän siirtymään yhdistyy sukupuolten tasa-arvoon liittyviä näkökohtia, ja sillä on erityinen vaikutus eräisiin muita heikommassa asemassa oleviin ja haavoittuviin ryhmiin, kuten ikääntyneisiin, vammaisiin henkilöihin ja rodullisten tai etnisten vähemmistöjen edustajiin. Sen vuoksi on varmistettava, että siirtymä on oikeudenmukainen ja osallistava ja ettei ketään jätetä jälkeen.
- (5) Neuvosto antoi 16 päivänä kesäkuuta 2022 suosituksen oikeudenmukaisesta siirtymisestä ilmastoneutraaliuteen⁽⁹⁾, jossa se korosti tarvetta toteuttaa liitännäistoimenpiteitä ja kiinnittää erityistä huomiota niiden alueiden, teollisuudenalojen, mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten, työntekijöiden, kotitalouksien ja kuluttajien tukemiseen, jotka kohtaavat suurimmat haasteet. Kyseisessä suosituksessa kannustetaan jäsenvaltioita harkitsemaan toimenpiteitä, jotka liittyvät työllisyyteen ja työmarkkinasiirtymiin, työpaikkojen luomiseen ja yrittäjyyteen, työterveyteen ja -turvallisuuteen, julkisiin hankintoihin, verotuksen ja sosiaalisen suojelun järjestelmiin, peruspalveluihin ja asumiseen sekä muun muassa sukupuolten tasa-arvon vahvistamisen osalta koulutukseen.
- (6) Hyväksymällä asetuksen (EU) 2021/1119 unioni on kirjannut lainsäädäntöön sitovan tavoitteen koko talouden laajuisen ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta vuoteen 2050 mennessä siten, että nettopäästöt vähennetään nolnaan kyseiseen ajankohtaan mennessä ja pyritään sen jälkeen saavuttamaan negatiiviset päästöt. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan myös sitova unionin sisäinen tavoite vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasoista vuoteen 2030 mennessä. Lisäksi siinä vahvistetaan, että nettopoistumien vaikutus vuoteen 2030 ulottuvaan unionin ilmastotavoitteeseen on määrä rajata 225 miljonaan hiilidioksidiekvivalenttitonniin.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasujen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Neuvoston suositus, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2022, oikeudenmukaisesta siirtymisestä ilmastoneutraaliuteen (EUVL C 243, 27.6.2022, s. 35).

- (7) Unionin sääntelykehystä vuoden 2030 kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen saavuttamiseksi olisi mukautettava, jotta asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistetut sitoumukset ja Pariisin sopimuksen mukaiset unionin osuudet voitaisiin panna täytäntöön.
- (8) Asetuksessa (EU) 2018/842 vahvistetaan jäsenvaltioiden veloitteet niiden vähimmäisosuuksista kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin nykyinen tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna vuonna 2030 kyseisen asetuksen 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Siinä vahvistetaan myös säännöt vuotuisten päästökiintiöiden määrittämiseksi ja sen arvioimiseksi, kuinka jäsenvaltiot edistyvät vähimmäisosuuksia koskevien tavoitteidensa saavuttamisessa.
- (9) Vaikka päästökauppajärjestelmää sovelletaan myös meriliikenteestä sekä rakennuksista, tieliikenteestä ja muilta aloilta peräisin oleviin kasvihuonekaasupäästöihin, asetuksen (EU) 2018/842 soveltamisalan olisi säilyttävä ennallaan. Asetusta (EU) 2018/842 olisi sen vuoksi edelleen sovellettava kotimaan vesiliikenteestä, mutta ei kansainvälisestä vesiliikenteestä, peräisin oleviin kasvihuonekaasupäästöihin. Yhdyskuntajätteen polttamisen sisällyttämisellä direktiivin 2003/87/EY liitteeseen I kyseisen direktiivin 14 ja 15 artiklan soveltamiseksi ei myöskään olisi muutettava asetuksen (EU) 2018/842 soveltamisalaa. Asetuksen (EU) 2018/842 soveltamisalaan kuuluvat, vaatimustenmukaisuustarkastuksissa huomioon otettavat jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt määritetään edelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999⁽¹⁰⁾ mukaisten inventaarion tarkastusten jälkeen.
- (10) IPCC:n vuonna 2006 antamien kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevien ohjeiden mukaisesti biomassan energian hiilidioksidipäästöt ilmoitetaan asetuksen (EU) 2018/841 mukaisissa maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevissa inventaarioluokissa. Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi biopolttoainesten, bionestien ja biomassapolttoainesten kasvihuonekaasupäästöihin sovelletaan nollapäästöluokitusta asetuksen (EU) 2018/842 mukaisessa kasvihuonekaasupäästöjen määrittämisessä. Jotta voidaan ottaa huomioon maankäytön epäsuoran muutoksen vaikutukset ja edistää kyseisten polttoainesten kestävyttä, on tärkeää, että kaikki jäsenvaltiot panevat täysimääräisesti täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001⁽¹¹⁾, mukaan lukien sen kestävyyskriteerit ja tällaisten polttoainesten kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit.
- (11) Joillakin aloilla kasvihuonekaasupäästöt ovat joko kasvaneet tai pysyneet vakaina. Komissio totesi 17 päivänä syyskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi”, että vuotta 2030 koskeva tiukennettu kasvihuonekaasupäästöjen kokonaisvähentämistavoite voidaan saavuttaa vain, jos kaikki alat ovat mukana.
- (12) Eurooppa-neuvosto esitti päätelmissään 11 päivänä joulukuuta 2020, että unioni saavuttaa uuden vuotta 2030 koskevan kasvihuonekaasujen vähentämistavoitteen kollektiivisesti mahdollisimman kustannustehokkaalla tavalla, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat kyseisiin ponnisteluihin ottaen huomioon oikeudenmukaisuus- ja solidaarisuusnäkökohdat ja ketään jättämättä ja että vuotta 2030 koskeva uusi tavoite on saavutettava siten, että turvataan unionin kilpailukyky ja huomioidaan jäsenvaltioiden, mukaan luettuina saarijäsenvaltiot ja saaret, erilaiset lähtökohdat, kansalliset erityisolosuhteet ja kasvihuonekaasujen päästövähennyspotentiaali sekä tähän mennessä toteutetut toimet.
- (13) Jotta voitaisiin saavuttaa vuodelle 2030 asetettu unionin uusi tavoite vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasoihin verrattuna, asetuksen (EU) 2018/842 soveltamisalaan kuuluvien alojen on vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjään asteittain, kunnes ne saavuttavat 40 prosentin vähennystason vuoden 2005 tasoihin verrattuna vuonna 2030. Asetuksella (EU) 2018/842 edistetään myös Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista sekä asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisen unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista viimeistään vuonna 2050, ja tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden toimien lähentämistä ajan mittaan ottaen samalla huomioon kansalliset erityisolosuhteet.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (14) Asetuksessa (EU) 2018/842 vuodelle 2030 vahvistettua kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitetta on tarkistettava kunkin jäsenvaltion osalta. Menetelmien, joita käytetään tarkistettaessa vuodelle 2030 asetettuja kansallisia kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteita, olisi oltava samat kuin ne, joita käytettiin hyväksyttäessä asetusta (EU) 2018/842; kansalliset osuudet määritettiin silloin ottaen huomioon jäsenvaltioiden erilaiset valmiudet ja kustannustehokkuusmahdollisuudet, jotta varmistettaisiin oikeudenmukainen ja tasapainoinen taakanjako. Kunkin jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite vuodelle 2030 olisi näin ollen määritettävä suhteessa asianomaisten jäsenvaltion mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen tasoon vuonna 2005, sellaisena kuin taso on uudelleentarkasteltuna mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan nojalla, mikä ei kuitenkaan koske sellaisten laitosten todennettuja kasvihuonekaasupäästöjä, jotka olivat toiminnassa vuonna 2005 ja jotka otettiin EU:n päästökauppajärjestelmään vasta vuoden 2005 jälkeen.
- (15) Näin ollen tämän asetuksen voimaantulovuodesta alkaen tarvitaan uudet sitovat, vuotuisina päästökauppojen ilmaistut kansalliset rajat. Kyseiset rajat johtavat asteittain kunkin jäsenvaltion vuodelle 2030 asetettuun kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteeseen. Tämän asetuksen voimaantulovuotta edeltäville vuosille vahvistetut, komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2020/2126 ⁽¹²⁾ esitetyt vuotuiset rajat pysyvät voimassa.
- (16) Covid-19-pandemiolla ja Venäjän Ukrainaa vastaan käynnistämällä hyökkäyssodalla on vaikutuksensa unionin talouteen ja sen kasvihuonekaasupäästöjen tasoihin laajuudessa, jota ei voida vielä täysin määrittää. Toisaalta unioni on ottanut käyttöön kaikkien aikojen suurimman elvytyspaketinsä ja vauhdittanut siirtymää pois fossiilista polttoaineista, millä voi niin ikään olla vaikutusta kasvihuonekaasupäästöjen tasoihin. Näiden epävarmuuksien ja muiden kasvihuonekaasupäästöihin vaikuttavien ennakoimattomien tapahtumien vuoksi on aiheellista tarkastella päästötietoja uudelleen vuonna 2025 ja tarvittaessa päivittää vuosien 2026–2030 vuotuiset päästökauppojen vuositulot vuonna 2025. Kyseisen päivityksen olisi perustuttava komission suorittamaan kansallisten inventaariotietojen perusteelliseen tarkasteluun, jonka avulla määritetään kunkin jäsenvaltion keskimääräiset kasvihuonekaasupäästöt vuosina 2021, 2022 ja 2023.
- (17) Asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti etusijalle olisi asetettava suorien kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset, joita olisi täydennettävä lisäämällä hiilenpoistumia ilmastonutraaliuden saavuttamiseksi. Asetuksessa (EU) 2021/1119 todetaan, että hiilinielut sisältävät luonnollisia ja teknologisia ratkaisuja. On tärkeää ottaa käyttöön unionin järjestelmä, jolla sertifioidaan teknisten ratkaisujen avulla syntyneet turvallisesti ja pysyvästi varastoidut hiilenpoistumat ja joka selvittää asiaa jäsenvaltioille ja markkinatoimijoille tällaisten hiilenpoistumien tehostamiseksi. Kun tällainen sertifiointijärjestelmä on voimassa, tällaisiin hiilenpoistumiin liittyvää tilinpitoa voidaan analysoida unionin oikeuden mukaisesti.
- (18) Aikaisempien toimien kannustamiseksi ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden varmistamiseksi on tarpeen ja asianmukaista alentaa vuotuisten päästökauppojen lainauksen ja talletuksen enimmäismääriä koko kaudeksi 2021–2030. Toisaalta jäsenvaltioiden olisi pystyttävä asteittain vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään ja saavuttamaan vuodelle 2030 asetetut tiukennetut kansalliset kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteensa kustannustehokkaalla tavalla. Ottaen huomioon tämän asetuksen edellyttämät uudet ja tiukemmat vuotuiset päästökauppojen vuositulot on aiheellista nostaa vuotuisten päästökauppojen jäsenvaltioiden välisten siirtojen nykyisiä enimmäismääriä. Vuotuisten päästökauppojen vuositulot edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja antaa niille mahdollisuuden saavuttaa kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteensa kustannustehokkaasti samalla kun huolehditaan ympäristötavoitteiden tinkimättömyydestä. Näiden siirtojen avoimuus olisi varmistettava, jotta ne toteutetaan molemmille sopivalla tavalla, mukaan lukien huutokaupalla, asiamiesperusteisesti toimivia markkinavälittäjiä käyttämällä, kahdenvälisin järjestelyin tai käyttämällä sähköistä rajapintaa aiottuja siirtoja koskevan tietojenvaihdon helpottamiseksi ja transaktiokulujen vähentämiseksi.

⁽¹²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2020/2126, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, jäsenvaltioiden vuotuisten päästökauppojen vuositulot vahvistamisesta kaudelle 2021–2030 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842 mukaisesti (EUVL L 426, 17.12.2020, s. 58).

Jäsenvaltiot on jo velvoitettu raportoimaan yhteenvetotiedot tehdyistä siirroista komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/1208⁽¹³⁾ mukaisesti. Sen jälkeen kun komissio on koonnut tiedot, yhteenveto toimitetuista tiedoista asetetaan saataville sähköisessä muodossa kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden raporttien vastaanottamisesta, ja yhteenvedossa ilmoitetaan kutakin vuotuista päästökiintiötapauhtumaa kohti maksettujen hintojen vaihtelualue. Lisäksi asetuksen (EU) 2018/1999 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten julkaisemisen ja vaatimustenmukaisuuden tarkastusmenettelyn aloittamisen välisten kahden ajanjakson kuluessa jäsenvaltiot voivat raportoida tehdyistä siirroista komissiolle kunkin kuukauden 15 päivänä. Aiottuja siirtoja koskevan tietojenvaihdon helpottamiseksi jäsenvaltioita pyydetään lisäksi jatkuvasti päivittämään asiaankuuluvia tietoja. Komissio laatii saamistaan tiedoista yhteenvedon, joka asetetaan saataville sähköisessä muodossa kohtuullisessa ajassa. Avoimuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi ennen jokaista tosiasiallista siirtoa ilmoitettava asetuksella (EU) 2018/1999 perustetulle ilmastomuutoskomitealle aikomuksestaan siirtää osa tietyn vuoden vuotuisesta päästökiintiöstään. Sen vuoksi asetus (EU) 2018/1999 olisi muutettava.

- (19) Tiettyjen jäsenvaltioiden osalta on mahdollista ottaa huomioon EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettu mitätöintimahdollisuus asetuksen (EU) 2018/842 mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmän joustomahdollisuus'. Kyseisistä jäsenvaltioista kaksi ei ole käyttänyt EU:n päästökauppajärjestelmän joustomahdollisuutta, ja yksi ei ole käyttänyt sitä täysimääräisesti. Kun otetaan huomioon tässä asetuksessa asetettu tiukempi tavoitetaso, kyseisille jäsenvaltioille olisi annettava uusi tilaisuus joustomahdollisuuden käyttämiseen tai sen käytön tehostamiseen. Sen vuoksi on aiheellista asettaa kyseisille jäsenvaltioille uusi määräaika, johon mennessä ne voivat ilmoittaa komissiolle aikomuksestaan käyttää joustomahdollisuutta tai tehostaa sen käyttämistä. Lisäksi Maltaan kansallinen, asukaskohtaiseen bruttokansantuotteeseen perustuva kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite ylittää kyseisen jäsenvaltion talouden erityisen rakenteen vuoksi selvästi maan kustannus-tehokkaan vähennyspotentiaalin. Sen vuoksi on asianmukaista parantaa Maltaan mahdollisuuksia käyttää kyseistä joustomahdollisuutta vaarantamatta vuodelle 2030 asetettua unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitetta.
- (20) EU:n päästökauppajärjestelmän joustomahdollisuuden lisäksi on jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/842 mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi mahdollista ottaa huomioon rajallinen määrä LULUCF:stä peräisin olevia nettopoistumia ja nettopäästöjä, jäljempänä 'LULUCF-joustomahdollisuus'. Jotta varmistetaan riittävien hillintätoimien käyttöönotto vuoteen 2030 saakka, on aiheellista rajoittaa LULUCF-joustomahdollisuuden käyttöä eriyttämällä LULUCF-joustomahdollisuuden käyttö kahdelle ajanjaksolle ja asettamalla kummallekin ajanjaksolle yläraja, joka vastaa puolta asetuksen (EU) 2018/842 liitteessä III esitettyjen kokonaisnettopoistumien enimmäismäärästä. On myös aiheellista saattaa kyseisen liitteen otsikko vastaamaan komission delegoidulla asetuksella (EU) 2021/268⁽¹⁴⁾ tehtyä asetuksen (EU) 2018/841 muutosta. Tämän seurauksena asetuksessa (EU) 2018/842 ei tarvitse enää siirtää komissiolle valtaa antaa delegoituja säädöksiä asetuksen liitteen III otsikon muuttamiseksi. Asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan 2 kohta olisi sen vuoksi poistettava.
- (21) Jos komissio toteaa, että jäsenvaltion edistyminen asetuksen (EU) 2018/842 mukaisten vuotuisten päästötasojensa noudattamisessa ei ole ollut riittävää, kyseisen asetuksen mukaisia korjaavien toimien mekanismeja olisi vahvistettava, jotta mahdollistetaan nopeat ja tehokkaat toimet. Sen vuoksi on aiheellista tarkistaa vaatimuksia, joita sovelletaan korjaaviin toimintasuunnitelmiin, joita jäsenvaltioiden on määrä toimittaa komissiolle siinä tapauksessa, että edistyminen ei ole ollut riittävää.
- (22) Unioni ja jäsenvaltiot ovat tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen⁽¹⁵⁾, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', sopimuspuolia. Julkinen valvonta ja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ovat olennainen osa unionin demokraattisia arvoja ja oikeusvaltioperiaatteen turvaamisen välineitä.

⁽¹³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1208, annettu 7 päivänä elokuuta 2020, jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti raportoimien tietojen rakenteesta, muodosta, toimittamistavasta ja tarkastamisesta sekä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 749/2014 kumoamisesta (EUVL L 278, 26.8.2020, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2021/268, annettu 28 päivänä lokakuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841 liitteen IV muuttamisesta niiden metsien vertailutasojen vahvistamiseksi, joita jäsenvaltioiden on sovellettava kaudella 2021–2025 (EUVL L 60, 22.2.2021, s. 21).

⁽¹⁵⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (23) Unionin ilmastotoimissa olisi hyödynnettävä uusinta tieteellistä tietoa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009⁽¹⁶⁾ 10 a artiklalla perustetun ilmastomuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan neuvoja olisi sen vuoksi tarkasteltava asetuksen (EU) 2018/842 yhteydessä.
- (24) Koska asetuksella (EU) 2018/841 otetaan käyttöön tiukennettu vaatimustenmukaisuuden valvontajärjestelmä vuodesta 2026 alkaen, on aiheellista jättää vähentämättä kunkin jäsenvaltion LULUCF-sektorilla kaudella 2026–2030 syntyvät kasvihuonekaasupäästöt, jotka ylittävät kyseisen jäsenvaltion poistumat. Sen vuoksi asetuksen (EU) 2018/842 9 artiklan 2 kohta olisi muutettava.
- (25) On aiheellista, että asetuksen (EU) 2018/842 uudelleentarkastelussa vuonna 2024 otetaan huomioon asetuksen (EU) 2021/1119 mukaiset unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteet, unionin sitoutuminen Pariisiin sopimuksen tavoitteisiin ja ilmastopuitesopimuksen osapuolikonferensseihin perustuvat asiaankuuluvat sitoumukset. Kyseiseen uudelleentarkasteluun olisi lisäksi sisällyttävä kasvihuonekaasupäästöjen vähennyspolku, joka noudattaa asetuksen (EU) 2021/1119 mukaista sitovaa tavoitetta ilmastoneutraaliudesta unionissa vuoteen 2050 mennessä.
- (26) Muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin, kuten metaanin, dityppioksidin ja fluorattujen kaasujen, päästöjen osuus unionin kasvihuonekaasupäästöistä on yli 20 prosenttia. Muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöt kuuluvat asetuksen (EU) 2018/842 soveltamisalaan, minkä vuoksi ne ovat ilman muuta mukana toimenpiteissä, joita jäsenvaltiot ottavat käyttöön saavuttaakseen tämän asetuksen mukaiset vuodelle 2030 asetetut tiukemmat kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteensa. Jäsenvaltioiden on määrä toimittaa komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2023 luonnos yhdenmukaisen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiansa päivityksestä. Komissio antaa tältä osin ohjeita, myös kannustaakseen jäsenvaltioita asettamaan tavoitteita ja toimintapolitiikkoja metaanipäästöjen vähentämiseksi. Jäsenvaltioiden on myös määrä arvioida, olisiko niiden yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia strategiasuunnitelmia tarkistettava vastaamaan asetuksen (EU) 2018/842 tiukempaa tavoitetasoa, joka on otettu käyttöön kyseiseen asetukseen tällä asetuksella tehdyillä muutoksilla. Komissio sisällyttää asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan 5 kohdan mukaisiin vuosittaisiin raportteihin tiedot tuloksista, jotka on saatu unionin ja kansallisten toimien yhdistelmällä muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöjen osalta. Komission on myös määrä arvioida yhdenmukaisen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnokset, ja se voi antaa suosituksia jäsenvaltioille, jotka eivät edisty riittävästi. Komissio arvioi asetuksen (EU) 2018/841 uudelleentarkastelun yhteydessä maatalouden kasvihuonekaasupäästöjen nykyisiä suuntauksia ja tulevia ennusteita sekä sääntelyvaihtoehtoja sen varmistamiseksi, että ne ovat johdonmukaisia kasvihuonekaasupäästöjen pitkän aikavälin vähennysten saavuttamista kaikilla talouden aloilla koskevan tavoitteen kanssa asetuksessa (EU) 2021/1119 asetettujen unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja ilmastoa koskevien unionin välitavoitteiden mukaisesti. Asetuksen (EU) 2018/842 uudelleentarkastelun yhteydessä komissio arvioi, miten kaikki kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvat alat edistävät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, mukaan lukien erityisesti muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin osalta saavutettu vähennys, myös muilla aloilla kuin maataloudessa.
- (27) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta mukauttaa, asetus (EU) 2021/1119 huomioon ottaen, jäsenvaltioiden vähimmäisosuuksia koskevia velvoitteita kaudelle 2021–2030 siten, että täytetään unionin tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä ja edistetään Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (28) Sen vuoksi asetukset (EU) 2018/842 ja (EU) 2018/1999 olisi muutettava,

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seuranta verkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2018/842 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2018/842 seuraavasti:

- 1) korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden velvoitteet niiden vähimmäisosuuksista kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä 40 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna viimeistään vuonna 2030 tämän asetuksen 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Sillä edistetään pitkän aikavälin tavoitetta saavuttaa ilmastonutraalius unionissa viimeistään vuoteen 2050 mennessä niin, että tämän jälkeen voidaan saavuttaa negatiivisia päästöjä koskeva tavoite. Näin se edistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (*) (eurooppalainen ilmastolaki) ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Tässä asetuksessa vahvistetaan myös säännöt vuotuisten päästökiintiöiden määrittämiseksi ja sen arvioimiseksi, kuinka jäsenvaltiot etenevät vähimmäisosuuksia koskevien tavoitteidensa saavuttamisessa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastonutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).”;

- 2) korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä asetusta sovelletaan IPCC:n lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet peräisin oleviin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 (*) nojalla määriteltyihin kasvihuonekaasupäästöihin, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista, paitsi toiminnosta ’meriliikenne’ ja pelkästään kyseisen direktiivin 14 ja 15 artiklan soveltamiseksi siinä luetelluista toiminnoista, aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).”;

- 3) muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1–4 kohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään vuonna 2030 oltava saanut kasvihuonekaasupäästönsä vähennetyksi vähintään kyseiselle jäsenvaltiolle tämän artiklan 3 kohdan nojalla määritetyllä, liitteen I sarakkeessa 2 asetetulla prosenttiosuudella suhteessa sen kasvihuonekaasupäästöihin vuonna 2005.

2. Jollei tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan joustomahdollisuuksista ja tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista mukautuksista muuta johdu ja ottaen huomioon mahdolliset päätöksen N:o 406/2009/EY 7 artiklan soveltamisen seurauksena saatavat vähennykset, jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen vuotuiset kasvihuonekaasupäästöt

- a) eivät ylitä vuosina 2021 ja 2022 rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen kyseisen jäsenvaltion keskimääräisistä kasvihuonekaasupäästöistä vuosina 2016, 2017 ja 2018 määritettyinä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa 1 määritettyyn rajaan; jäsenvaltion lineaarinen kehityspolku alkaa joko viidestä kahdestoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2019 vuoteen 2020 tai vuodesta 2020 sen perusteella, kumpi johtaa pienempään vuotuiseseen päästökiintiöön kyseiselle jäsenvaltiolle;

- b) eivät ylitä vuosina 2023, 2024 ja 2025 rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen vuonna 2022 kyseisen jäsenvaltion vuotuisesta päästökaupasta määritettynä kyseisen vuoden osalta tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa 2 määritettyyn rajaan;
- c) eivät ylitä vuosina 2026–2030 rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen kyseisen jäsenvaltion asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklan nojalla ja tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittamista keskimääräisistä kasvihuonekaasupäästöistään vuosina 2021, 2022 ja 2023 ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa 2 määritettyyn rajaan; jäsenvaltion lineaarinen kehityspolku alkaa yhdeksältä kahdeksitoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2023 vuoteen 2024.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion vuotuiset päästökaupat vuosille 2021–2030 hiilidioksidiekvivalenttina tämän artiklan 2 kohdassa esitettyjen lineaaristen kehityspolkujen mukaisesti.

Vuosien 2021 ja 2022 osalta komissio määrittää vuotuiset päästökaupat jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan mukaisesti toimittamien, vuotta 2005, 2016, 2017 ja 2018 koskevien uusimpien kansallisten inventaariotietojen perusteellisen tarkastelun pohjalta ja ilmoittaa kunkin jäsenvaltion vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöille arvon, jota käytetään määrittämään kyseiset vuotuiset päästökaupat.

Vuosien 2023, 2024 ja 2025 osalta komissio määrittää vuotuiset päästökaupat kunkin jäsenvaltion tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoitetun vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöjen arvon sekä kyseisessä toisessa alakohdassa tarkoitettujen vuosien 2016, 2017 ja 2018 koskevien kansallisten inventaariotietojen tarkistettujen arvojen perusteella.

Vuosien 2026–2030 osalta komissio määrittää vuotuiset päästökaupat kunkin jäsenvaltion tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoitetun vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöjen arvon sekä jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklan mukaisesti toimittamien, vuosien 2021, 2022 ja 2023 koskevien uusimpien kansallisten inventaariotietojen perusteellisen tarkastelun pohjalta.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä ilmoitetaan myös jäsenvaltioiden 6 artiklan 3, 3 a ja 3 b kohdan nojalla ilmoittamien prosenttiosuuksien perusteella kokonaismäärät, jotka voidaan ottaa huomioon jäsenvaltion 9 artiklassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi vuosina 2021–2030. Jos kaikkien jäsenvaltioiden kokonaismäärät lasketaan yhteen ja summa on suurempi kuin 100 miljoonaa, yksittäisten jäsenvaltioiden kokonaismääriä pienennetään suhteutetusti siten, että kokonaissumma ei ylitä.”;

- b) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Toteuttaessaan 1 ja 2 kohdan mukaisia toimia kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve varmistaa oikeudenmukainen ja sosiaalisesti tasapuolinen siirtymä kaikille. Komissio voi antaa ohjeita jäsenvaltioiden tukemiseksi tässä asiassa.”;

- 4) muutetaan 5 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vuosina 2021–2025 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään 7,5 prosenttia sen seuraavan vuoden vuotuisesta päästökaupasta.”;

- b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden vuotuista päästökaupasta pienemmät, se voi tässä artiklassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen:

- a) vuoden 2021 osalta tallettaa yli jääneen osan vuotuisesta päästökaupasta enintään 75 prosenttiin saakka vuoden 2021 vuotuisesta päästökaupasta seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti; ja

- b) vuosien 2022–2029 osalta tallettaa yli jääneen osan vuotuisesta päästökiintiöstään enintään 25 prosenttiin saakka kyseiseen vuoteen mennessä kertyneistä vuotuisista päästökiintiöistään seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti.
4. Jäsenvaltio voi siirtää tietyn vuoden vuotuisesta päästökiintiöstään toisille jäsenvaltiolle enintään 10 prosenttia vuosien 2021–2025 osalta ja enintään 15 prosenttia vuosien 2026–2030 osalta. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.”;
- c) lisätään kohta seuraavasti:
- ”5 a. Jäsenvaltion on ennen jokaista 4 ja 5 kohdan mukaista vuotuisten päästökiintiöiden siirtoa ilmoitettava sähköisessä muodossa asetuksella (EU) 2018/1999 perustetulle ilmastomuutoskomitealle aikomuksestaan siirtää osa tietyn vuoden vuotuisesta päästökiintiöstään.”;
- d) korvataan 6 kohta seuraavasti:
- ”6. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä 4 ja 5 kohdan mukaisista vuotuisten päästökiintiöiden siirroista saadut tulot tai niitä vastaava rahallinen arvo ilmastomuutoksen torjumiseen unionissa tai kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla toteuttamistaan toimista ja julkistettava nämä tiedot helposti saatavilla olevassa muodossa.”;
- 5) muutetaan 6 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Liitteessä II luetellut jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa ilmoitettua prosenttiosuutta yhden kerran vuonna 2024 ja yhden kerran vuonna 2027. Tällaisessa tapauksessa kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle tapauksen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.”;
- b) lisätään kohdat seuraavasti:
- ”3 a. Maltaan on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023, jos se aikoo hyödyntää 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kauden 2025–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttiosuuteen saakka.
- 3 b. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ilmoittaneet komissiolle 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä aikomuksesta hyödyntää tai hyödyntää kokonaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta, on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023, jos ne aikovat hyödyntää tai hyödyntää laajemmin 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle kauden 2025–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttiosuuteen saakka.”;
- c) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:
- ”4. Direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn keskusvalvojan, jäljempänä ’keskusvalvoja’, on jäsenvaltion pyynnöstä otettava huomioon jokin määrä tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettyyn kokonaismäärään saakka kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi. Kymmenesosa tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetystä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärästä mitätöidään direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti kauden 2021–2030 jokaiselta vuodelta kyseisen jäsenvaltion osalta. Kuudennes tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetystä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärästä mitätöidään direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti kauden 2025–2030 jokaiselta vuodelta niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ilmoittaneet asiasta komissiolle tämän artiklan 3 a ja 3 b kohdan mukaisesti.
5. Jos jäsenvaltio on 3 kohdan mukaisesti ilmoittanut komissiolle päätöksestään tarkistaa aiemmin ilmoitettua prosenttiosuutta, vastaavasti vähäisempi tai suurempi määrä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia mitätöidään kyseisen jäsenvaltion osalta jokaiselta vuodelta kaudella 2026–2030 tai kaudella 2028–2030 kullakin erikseen.”;
- 6) muutetaan 7 artikla seuraavasti:
- a) korvataan otsikko seuraavasti:
- ”LULUCF:stä peräisin olevien nettopoistumien lisäkäyttö”;

b) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät sen tietyn vuoden vuotuiset päästökiintiöt, mukaan lukien mahdolliset tämän asetuksen 5 artiklan 3 kohdan nojalla talletetut vuotuiset päästökiintiöt, asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan sisältyvistä yhdistetyistä maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista peräisin olevien kokonaisnettopoistumien ja kokonaisnettopäästöjen summaa vastaava määrä voidaan ottaa huomioon kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisen vuoden osalta edellyttäen, että”;

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) vuosilta 2021–2025 kyseisen jäsenvaltion osalta huomioon otettu kumulatiivinen määrä ei ylitä puolta tämän asetuksen liitteessä III kyseiselle jäsenvaltiolle asetetusta kokonaisnettopoistumien enimmäismäärästä;

aa) vuosilta 2026–2030 kyseisen jäsenvaltion osalta huomioon otettu kumulatiivinen määrä ei ylitä puolta tämän asetuksen liitteessä III kyseiselle jäsenvaltiolle asetetusta kokonaisnettopoistumien enimmäismäärästä;”

c) poistetaan 2 kohta;

7) korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Korjaavat toimet

1. Jos komissio toteaa asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan mukaisessa vuotuisessa arvioinnissaan ja ottaen huomioon tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien aiotun käytön, että jäsenvaltion edistyminen tämän asetuksen 4 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi ei ole ollut riittävää, kyseisen jäsenvaltion on kolmen kuukauden kuluessa toimitettava komissiolle korjaava toimintasuunnitelma, joka sisältää

- a) yksityiskohtaisen selvityksen siitä, miksi kyseinen jäsenvaltio ei edisty riittävästi kyseisten velvoitteiden täyttämiseksi;
- b) arvion siitä, miten unionin rahoituksella on tuettu kyseisen jäsenvaltion pyrkimyksiä täyttää nämä velvoitteet ja miten se aikoo käyttää tällaista rahoitusta edistyäkseen velvoitteiden täyttämiseksi;
- c) lisätoimet, joilla täydennetään kyseisen jäsenvaltion asetuksen (EU) 2018/1999 mukaista yhdenmukaista kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa tai vahvistetaan sen täytäntöönpanoa ja jotka sen on määrä toteuttaa kyseisten velvoitteiden täyttämiseksi kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden sekä unionin toimien täytäntöönpanon avulla, sekä yksityiskohtaisen arvioinnin, jonka tukena on määrällisiä tietoja, jos sellaisia on saatavilla, kyseisiin toimiin perustuvista suunnitelluista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä;
- d) näiden toimien tiukan toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.

Jos jäsenvaltio on perustanut kansallisen ilmastoalan neuvoa-antavan elimen, se voi pyytää siltä neuvoja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen tarvittavien toimien määrittämiseksi.

2. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota tällaisten korjaavien toimintasuunnitelmien arvioinnissa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.

3. Komissio voi antaa lausunnon 1 kohdan mukaisesti toimitettujen korjaavien toimintasuunnitelmien toteutettavuudesta ja tekee tässä tapauksessa niin neljän kuukauden kuluessa kyseisten suunnitelmien vastaanottamisesta. Kyseessä olevan jäsenvaltion on otettava komission lausunto tarkoin huomioon, ja se voi tarkistaa korjaavaa toimintasuunnitelmaansa vastaavasti. Jos asianomainen jäsenvaltio ei ota huomioon komission lausuntoa tai merkittävää osaa siitä, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava perustelut komissiolle.

4. Kunkin jäsenvaltion on asetettava 1 kohdassa tarkoitettu korjaava toimintasuunnitelma ja mahdolliset 3 kohdassa tarkoitettut perustelut julkisesti saataville. Komissio asettaa 3 kohdassa tarkoitettua lausuntonsa julkisesti saataville.”;

- 8) korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät kaudella 2021–2025 sen poistumat, jotka on määritetty mainitun asetuksen 12 artiklan mukaisesti, keskusvalvoja vähentää kyseisen jäsenvaltion vuotuisista päästökiintiöistä asianomaisten vuosien osalta näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaavan määrän hiilidioksidiekvivalenttitonneina.”;

- 9) korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet, tapa, jolla kaikki talouden alat edistävät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, kansainvälinen kehitys ja toteutetut pyrkimykset saavuttaa Pariisin sopimuksen ja asetuksen (EU) 2021/1119 pitkän aikavälin tavoitteet.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla hyväksytystä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta, mukaan lukien vuotuisen päästökiintiöiden tarjonnan ja kysynnän välinen tasapaino, sekä tämän asetuksen liitteeseen I sisältyvien, kasvihuonekaasupäästöjen kansallisten vähennystavoitteiden soveltuvuudesta siltä osin kuin niiden avulla edistetään asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisia unionin ilmastotavoitteita ja Pariisin sopimuksen tavoitteita. Kyseiseen kertomukseen on erityisesti sisällyttävä arvio uusien unionin politiikkojen ja toimenpiteiden tarpeesta pitäen silmällä tarvittavia kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä unionissa ja sen jäsenvaltioissa vuoden 2030 jälkeen. Siihen on myös sisällyttävä arvio tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen vähennyspolusta, joka on yhteensopiva ilmastonutraaliuden saavuttamista viimeistään vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen kanssa, ottaen huomioon asetuksen (EU) 2021/1119 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ennustettu ohjeellinen unionin kasvihuonekaasubudjetti ja se, että on tärkeää edistää sekä oikeudenmukaisuutta että yhteisvastuuta jäsenvaltioiden kesken ja kustannustehokkuutta tämän tavoitteen saavuttamisessa. Kyseiseen kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää säädösehdotuksia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on otettava huomioon jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/1999 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimat ja toimittamat pitkän aikavälin strategiat ja komission mainitun asetuksen 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti niistä tekemä arviointi.”;

- 10) lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Tieteellinen neuvonta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 (*) 10 a artiklalla perustettu ilmastomuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä ’neuvottelukunta’, voi omasta aloitteestaan antaa tieteellistä neuvontaa tai laatia raporteja tämän asetuksen mukaisista unionin toimenpiteistä, ilmastotavoitteista, vuotuisista päästötasoista ja joustomahdollisuuksista. Komissio tarkastelee neuvottelukunnan asiaan kuuluvaa neuvontaa ja raporteja, erityisesti siltä osin kuin ne koskevat tulevia toimenpiteitä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi entisestään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).”;

- 11) muutetaan liitteet I, II ja III tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EU) 2018/1999 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2018/1999 seuraavasti:

1) korvataan 26 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2023 alkaen määriteltävä ja raportoitava komissiolle kasvihuonekaasuinventariota koskevat lopulliset tiedot viimeistään kunkin vuoden (vuosi X) 15 päivänä maaliskuuta ja alustavat kasvihuonekaasuinventariota koskevat tiedot viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä tammikuuta, mukaan lukien liitteessä V luetellut kasvihuonekaasut ja inventaariotiedot. Kasvihuonekaasuinventariota koskevia lopullisia tietoja koskevassa raportissa on oltava myös täydellinen ja ajantasainen kansallinen inventaarioraportti. Komissio asettaa liitteessä V olevan 1 osan ensimmäisen alakohdan n alakohdassa tarkoitettut tiedot 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun ilmastonmuutoskomitean saataville sähköisessä muodossa kolmen kuukauden kuluessa raporttien vastaanottamisesta.”;

2) korvataan liitteessä V olevan 1 osan ensimmäisen kohdan n alakohta seuraavasti:

”n) tiedot

- i) jäsenvaltion aikeista käyttää asetuksen (EU) 2018/842 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja joustomahdollisuuksia, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan määriä, siirtotyyppiä ja arvioitua hintojen vaihtelua koskevat tiedot;
- ii) asetuksen (EU) 2018/842 5 artiklan 6 kohdan mukaisesta tulojen käytöstä;
- iii) jäsenvaltion aikeista käyttää asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja joustomahdollisuuksia.”

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä huhtikuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

R. METSOLA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ROSWALL

LIITE

Muutetaan asetuksen (EU) 2018/842 liitteet I, II ja III seuraavasti:

1) korvataan liite I seuraavasti:

"LIITE I

JÄSENVALTIOIDEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENNYKSET 4 ARTIKLAN 1 KOHDAN NOJALLA

	Jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset vuonna 2030 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyyn vuoden 2005 tasoon verrattuna	
	Sarake 1	Sarake 2
Belgia	– 35 %	– 47 %
Bulgaria	– 0 %	– 10 %
Tšekki	– 14 %	– 26 %
Tanska	– 39 %	– 50 %
Saksa	– 38 %	– 50 %
Viro	– 13 %	– 24 %
Irlanti	– 30 %	– 42 %
Kreikka	– 16 %	– 22,7 %
Espanja	– 26 %	– 37,7 %
Ranska	– 37 %	– 47,5 %
Kroatia	– 7 %	– 16,7 %
Italia	– 33 %	– 43,7 %
Kypros	– 24 %	– 32 %
Latvia	– 6 %	– 17 %
Liettua	– 9 %	– 21 %
Luxemburg	– 40 %	– 50 %
Unkari	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Alankomaat	– 36 %	– 48 %
Itävalta	– 36 %	– 48 %
Puola	– 7 %	– 17,7 %
Portugali	– 17 %	– 28,7 %
Romania	– 2 %	– 12,7 %
Slovenia	– 15 %	– 27 %
Slovakia	– 12 %	– 22,7 %
Suomi	– 39 %	– 50 %
Ruotsi	– 40 %	– 50 %

- 2) korvataan liitteessä II oleva Maltaa koskeva kohta seuraavasti:

"Malta	7 %"
--------	------

- 3) muutetaan liite III seuraavasti:

- a) korvataan liitteen III otsikko seuraavasti:

"ASETUKSEN (EU) 2018/841 SOVELTAMISALAAN KUULUVISTA MAANKÄYTTÖÖN LIITTYVISTÄ LUOKISTA PERÄISIN OLEVAT KOKONAISNETTOPOISTUMAT, JOTKA JÄSENVALTIOT VOIVAT TÄMÄN ASETUKSEN 7 ARTIKLAN 1 KOHDAN a JA a a ALAKOHDAN MUKAISESTI OTTAA HUOMIOON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI KAUDELLA 2021–2030";

- b) poistetaan Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva kohta;
- c) korvataan taulukon viimeisellä rivillä luku "280" luvulla "262,2".